

Ordføreren for forslagsstillerne (Nathalie Lind): Jeg vil gerne takke for den helt igennem enstemmige tilslutning til, at dette spørgsmål undersøges nærmere i et udvalg; tonefaldet var måske varmere fra visse sider end fra andre, og jeg havde egentlig ønsket, at ikke mindst ministerens og den socialdemokratiske ordførers tonefald havde været langt varmere, end tilfældet var; jeg mindes jo at have set, at socialdemokratiet i sit forslag til en retsreform netop fører dette frem, og derfor troede jeg, man ville have benyttet lejligheden til meget stærkt at gå ind for denne tanke.

Ministeren var jo også lidt kølig i den forstand og nævnte, at vi havde udbygget mange sociale ordninger, og det er rigtigt, det er jeg helt opmærksom på, men det er jo netop afgrænsningen mellem disse ting, som et udvalg skulle undersøge. Der er jo også hele afgrænsningen over til ulykkesforsikringsloven; der var i Juristen for nylig en artikel om dette af kontorchef Birgitte Weis Bentzon, foruden at altså Anne-Birgitte Westh har behandlet selve hovedspørgsmålet.

Men det, jeg vil sige til ministeren, er, at nu siger man så smukt, at ved dagpengereformen har man afbødet en del af skaderne. Ja, ja, man afbøder en del, idet man giver en delvis erstatning, men der kan jo være sket invaliderende ting, og dér kan man så sige, at de pågældende kommer ind under den almindelige ret til at få invaliderente, men det er jo ikke givet, at det dækker det fulde tab.

Derudover vil jeg sige til ministeren, at det er jo ikke på forhånd givet, at de personskader, der forvoldes ved en forbrydelse, ikke kunne ramme selvstændige erhvervsdrivende i dette land, og de er som bekendt ikke dækket i de første 5 uger, så her er i hvert fald et område, som ministeren må reservere sig, hvis man henviser til dagpengereformen.

Jeg takker for de bemærkninger, der er kommet fra hr. Thestrup, fra hr. Valbak og ikke mindst fra hr. Poul Dam. Jeg er opmærksom på, at man har behandlet problemet i Nordisk Råd, men det beklagelige har jo været, at vi ikke herhjemme har været lige så interesserede i det; så kan man altid placere ansvaret — men man har jo lov at drage en erkendelse. Vi har ikke været så

interesserede som de andre nordiske lande, hvor man har taget spørgsmålet op.

Jeg var meget interesseret i det, som hr. Thestrup og hr. Valbak begge stærkt fremhævede: at dette er et naturligt sidestykke til en mere human kriminalforsorg, det er den forudsætning, som må opfyldes, før vi kan få en virkelig bred forståelse i befolkningen for en udvidet anvendelse af kriminalforsorg i frihed.

Jeg står her med noget materiale; jeg skal ikke citere ordret, men jeg håber, formanden tillader, at jeg blot antyder, at det svenske justitiedepartement har behandlet disse spørgsmål, og at man også dér har peget på, at det tit er meget alvorlige skader, der sker ved voldsforbrydelser, og at de skadelidte ofte er mennesker i beskedne økonomiske omstændigheder, således at alene deres situation tilsiger, at der må sættes ind på en eller anden måde. Jeg hører også, at det under debatterne har været nævnt, at der sandelig ingen forskel er på den sociale stilling, som offeret eller forbryderen har, og da forbryderen jo oftest er afskåret fra at kunne yde erstatning, netop fordi vi fængsler ham, må man fra det offentlige side i første række træde ind og støtte offerets stilling. Der nævnes ligefrem i noget af det materiale, jeg har læst, at forbrydelsens ofre udsættes for diskriminering, fordi vi ikke har tilgodeset hensynet til dem lige så stærkt, som vi har interesseret os for den kriminelles stilling.

Men jeg håber, at når vi skal arbejde med det, vil ministeren og også den socialdemokratiske folketingsgruppe følge intentionerne op i den retsreform, de selv har udarbejdet.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Ja, på den givne anledning skal jeg da gerne endnu en gang forsikre om mit ønske om og min vilje til at yde ethvert muligt bidrag, som vi kan yde fra justitsministeriet for, at udvalgsarbejdet kan give et godt resultat. Jeg ved ikke, om det er varmt nok; jeg skal da gerne prøve, om jeg kan sige det endnu varmere, men det kan jeg så gøre i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.